

Serptiğim Her Tebessüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Haziran 2020

Bir düş balyasında saklı simli gece, hecelediğim yalnızlığıma meftun şiire serdiğim yıldız tozu belki de takati kesilendir ömrü bileyen ve aşkı hatmedendir gün yüzlü kadın ve adam gözümde tüten şehrin yabancı bu nizam ve düş balyaları ketum satırlarında ömrün sevdalı semazeni iken hayallerin ve uçuşan benekleri yüreğin ne de olsa kalp gözüdür cefasını yok saydığım sevginin meali.

İklimi diktim kanatlarımla
İçerlediğim göğün siperiydi saklandığım
Gecemi gündüzüme katıp yaslandığım
Sırtı dağın,
Aşka erdiğim aşk bildiğim
Özümden tebessüm
Ruhumda hüznün
Katıksız sevip hamt ettiğim günbegün
Öykündüğüm ne ki?
Mazime sadık.
Öldürdüğüm ne ki?
Öncelikle nefsim nefesime yer açtığım
Mevsimin de lehçesi
Bir kodaman düş ki
Sarmalında hidayetin
İnancın her huzmesi
Elbet huzura katık.

Boynumda ipi ölümün
Darağacına gidip geldiğim
Hüzün köprüsünde saklı kehanet
Yarın bildiğim her düşü
Cebimde saklıdır da hatırası
Kat izi dünün
Günde kaykıldığım bir hazne ki
Bir içim sudur
Aşkın güftesi
Soluksuz nazarımda
Sol kanadımda açan çiçek gibi.

Şiir ektiğim atıl yürek
Aşk biçtiğim nice çiçek
Çeyizinde varlığın
Hiçlikle sınıandığım
Dantelli havlusu yalnızlığın
Bir de erebilseydim göğün ucuna
Serptiğim her tebessüm
Umut olarak da geri dönerken bana.
Gerisin geri kaçtığım bir izdiham
Maviden yıldızlı göğün
Her katresinde saklı intizam ve nizam
Beylik sözcüklerden sakındığım lügatim
Birlik beraberlik aşkı ile el uzattığım
Elbet mevsimin sarnıcı
Yeşil gözlerinde sevdanın
Aşk tezgâhına düşen nazın niyazın
Ulaşılmazlığında kenetlenen nice yürek.

Her beyit bir aşka
Her aşk yarınlara sürükleyen öbek öbek
Fısıltı,
Sözcüklerin nidasına ulaşan o bentlerden
Aşırdığım bir ç/ağrı
Bir hutbe ki doyamadığım
Bir dikte ki savrulduğum
Kanayan hicvi süremediğim saltanatın
Tokuşan yürek sesi elbet manevi hazinenin de
Bekasına sarıldığım.